

[Victor Pürschel.]

værdsatte. Hvor er denne Udtalelse, dette Citat, gennemsyret af Respekt for Dommerstanden! Kunde man overhovedet finde noget smukkere Udtryk for Respekt for Dommerstanden end det, den ærede Ordfører valgte dér? Og saa et Øjeblik efter, et Omslag, som jeg rent taleteknisk beundrer, Protesten mod Dommerstandens Overgreb. Den fandt den varmeste Tilslutning blandt Meningsfællerne, som krystede ham til deres Hjerter, da han kom ned fra Talerstolen, efter at han havde talt om, hvorledes han modsatte sig Dommerstandens Overgreb, og gjorde det som Folkets lovlige Repræsentant. Der var en Luftning af den store Revolution over den danske Folketingssal i det Øjeblik. Her stod en uforfærdet Mand, valgt af Folket, og forsvarede Rigsdagens Ret mod lumpne Anslag fra anden Side. Det var virkelig Storpolitik, man oplevede her!

Og hvad var saa det hele? En Partiordfører, der i en lidt vanskelig Sag skulde faa Folk til at tale om og tænke paa noget andet end de mange Dumheder, hans kære Minister har gjort i denne Sag. Det var det hele. Men det var iklædt en elegant Form.

Dette Regeringsforslag fremtræder i en ganske enestaaende Skikkelse; man har først et Regeringsforslag med Bemærkninger, derefter har man en Pjece fra Justitsministeren med Fortolkninger, Forklaringer, Angreb og Parader, indeholdende bl. a. et Løfte om, at Rigsdagen inden første Behandling skal blive gjort bekendt med forskellige Ændringsforslag, et Løfte, der ikke er holdt, vi fik først disse Ændringsforslag under første Behandling. Dernæst Ændringsforslag udformede paa en besynderlig Maade og placerede paa en besynderlig Maade — jeg tænker blot paa den Mand, der engang i Tiden vil undersøge, hvorledes en Bestemmelses Historie er; han vil gaa til Tillæg B for at se Ændringsforslagene, men han vil ikke finde dem dér, for Ministeren har kun forelagt dem i en Tale i Tinget; dette vil vanskeliggøre Arbejdet. Og denne Tale foreligger indtil dette Øjeblik kun i Fortryk, man har ikke engang en endelig, autentisk Gengivelse af Ministerens Ord paa det Tidspunkt, da Forhandlingen begyndte.

Og hvorledes er det saa i Virkeligheden? Er det Forslag, eller hvad er det? Naar man tænker paa, hvor velovervejete en Justitsministers Udtalelser er, giver virkelig denne Form Anledning til Overvejelser. Der staar, at man har præciseret Forslaget derhen, at man „f. Eks.“ kunde give det denne Form. Det er en ganske ejendommelig Form for Regeringsforslag, at man „f. Eks.“ kunde

affatte et Forslag saaledes, eller at „Ministeren er af den Formening“, at det kunde affattes saaledes — det staar der to Gange. Først i § 9, 8de Stykke, siges det klart, at Ministeren foreslaar en Ting. Men det tragiske er, at her ved det eneste Punkt, hvor Ministeren virkelig foreslaar noget, siger han om det, at han kan godt se, at det maa medføre nogle flere Ændringer. Altsaa, man er virkelig lidt vanskeligt stillet, naar man som Regeringspartiets Ordfører skal forsvare noget saadant; det beder jeg husket under Bedømmelsen af den socialdemokratiske Ordførers Tale.

Paa et enkelt Punkt maa jeg bevidne Ministeren min fulde Sympati. Han taler om, at han er gaaet med til, at der skal beskikkes en Forsvarer for Dommerne, og det begrundes — jeg haaber, jeg har den højt ærede Formands Tilladelse til et kort Citat —:

„I Erkendelse af, at danske Dommere kun med Vanskelighed kan tænke sig at møde Rigsadvokaten som Modpart under en mundtlig Domsforhandling.“ Ja, der er vist mange flere end Dommerne, der efter Begivenhederne i Terndrup er blevet betænkelige ved at møde Repræsentanter for Anklagemyndigheden, det kan man saa levende sætte sig ind i. Her er altsaa virkelig noget, hvor man maa give Ministeren sin fulde Tilslutning, en smuk Erkendelse fra den øverste Anklagemyndigheds Side.

Ministeren har ønsket at orientere Rigsdagen med Hensyn til Forhandlingerne med Dommerforeningen. Jeg beklager, at Ministeren ikke i sin Forelæggelsestale har fremhævet, hvad der fremgaar af den Pjece, Ministeren har udgivet, at Dommerforeningens principale Standpunkt er dette, at den gav Retsplejeudvalget fuldkommen Tilslutning til Udvalgets Indvendinger mod Lovforslagets Forenelighed med Grundloven.

Dernæst maa jeg spørge: Hvorfor maa vi ikke allerede paa dette Tidspunkt faa at vide, hvad Retsplejeudvalget videre har sagt? Det er jo bekendt, at der foreligger en Erklæring af 5. Januar fra Retsplejeudvalget med Hensyn til dette Forslag, og det havde dog været rart at faa den med. Men jeg kunde tænke mig, at Ministeren har udeladt den af den Grund, at hvis han skulde til at tage den med, maatte han omarbejde hele Forslaget. Og dette havde jo i Virkeligheden været det rigtige.

Jeg tillod mig i sin Tid at skrive til Ministeren i „Nationaltidende“, at han burde tage Forslaget tilbage og lave et nyt og derigennem gøre Rede for, hvorledes hans Stilling nu var, efter at han havde